

A l'erm obac bastim casal i erola...

A J. Bofill i Ferro

A l'erm obac bastim casal i erola,
I omplim, corbats, la sitja i el celler;
Del roc perdut fem clos contra esparver
I l'aigua a doll dóna força a la mola.

A l'areny mort que la mar brava assola,
En orba nit amarrem, sense esquer,
Xarxa i llagut, i un cau ens és recer
Sota penyals, en deserta platjola.

Plantem la vinya als cims, sense drecera,
I l'olivet entre timba i tossal;
I ens és un pler, Senyor. I el pa i la sal

Que us demanem, ulls molls, en la preguera,
No ens són sobrers, i amb urc, en ple mestral,
Mà i peu sagnants, clamem l'Hora Severa.

De Sol, i de dol, 1947